

בנין הקהילה

עלון קיבוץ עין דומפרץ 94 שנה להיווסד הקיבוץ

נפילת רקטה בקיבוץ

רקטה נפלה ליד בתי מגורים. הפגיעה נשמעה בחוזקה בקבוץ כולו. הפגיעה היתה בעץ סמוך שגרם לבערה בבלון גז, רסיסים והדף וכן לנזק גם למספר דירות שכנות, בעיקר בניפוח החלונות.
בתמונה - רעפים שהתפזרו על הקרקע. צילמה: מיה עצמון

עלון מס' 2 (3378), ל' תשרי תשפ"ה, 1 נובמבר 2024

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

מאמרת

שלום לקוראים ולמעיינים,
הוצאת העלון הנוכחי דורשת התנצלות כלשהיא, בגלל החגים שנפלו דווקא בלוי"ז שלנו, אבל איך אומרים בערבית – "אלפאט – מת", כלומר – מה שהיה – מת וחוזרים אל השגרה. מי מאיתנו חשב שהמדינה עם הצבא הכי חזק בעולם תיכנס הן לשואה מזויעה והן למלחמה כל כך ארוכה. כשלמדנו היסטוריה ושמענו על המלחמות הארוכות שהיו, לא יכולנו, בדמיון הכי פורה שלנו, לחשוב שהאסון הזה ייפול גם עלינו. והתחושה הקשה ביותר היא שיש לא מעט אזרחים שלא מבינים לאן אנחנו מובלים ע"י המנהיג שבחרו בו. אבל (יש אבל) – יש אור בקצה המנהרה. ייקח קצת זמן, ונחזיר את המדינה הזו היקרה שלנו למקומה, למקום שמגיע לה.

בהקשר לנ"ל, יש לנו משהו שחושב בצורה אופטימית גם בזמנים קשים אלה. **אסא ארנון** מביא בפנינו את הכתבה "**האופסימיסט**". לשיקולכם;
עוד בעלון – **משולחן הנהלת הקהילה** – תמיר מעדכן אותנו על סיום כהונתו ויציאה לתפקיד זהה בחניתה. שיהיה לך בהצלחה. בעלונים האחרונים לא פרסמנו מדור זה, אבל הפעם ישנה אסופה של ישיבות הנהלה, שמשכילות אותנו במה שהיה ובמה שיהיה.
אנו מביאים בעלון דברים שנאמרו באזכרה **ללין דפני ז"ל**. כולנו בלב עם **אילאיל, יוגב, יהלי ועדן**, והסבים **עדה, דורון, אסתר ויגאל**, ושלא נדע דברים עוד שכאלה.
ועוד זרקור קטן לכתבה שפרסמה **יפעת פרייזר** על עתיד האורווה. אין ספק שהמטרה לשמה פועלת האורווה חשובה, וחייבת לחזור ולעזור לילדים שכל כך זקוקים לה.

שבת שלום ושבוע טוב,
שכל כך זקוקים להם,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

משולחן הנהלת הקהילה	3-5
אזכרה ללין דפני	6-8
נר זיכרון	9
האופסימיסט	10-11
בחירת מנהל קהילה ותודות	12
עתיד האורווה	13
נפילות ברחבי המשק	14-15
בחינוך חברתי	16-17
טיול בסבבא	18
נופשון וברכות לידה	19
דפתרבות	20

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובר הביתה בשלום.

אורף: מוכה מלך, חכרת מערכת: דפי עציוני.

פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ. כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

משולחן הנהלת הקהילה

חברים שלום,
בימים אלו אני מתחיל לשמש כמנהל הקהילה בקבוץ חניתה.
אני רואה בתפקד זה אתגר רב, בקהילה מפונה לרחבי הצפון כולו. אני שמח שיצא לי לסייע
יחד עם קהילת עין המפרץ לקהילת חניתה - ומטה אשר בכלל - במתן אפשרות לחינוך ילדי
הישובים השונים. על כך אנו מקבלים תודות רבות מקבלת הפנים של מערכת החינוך, ענפי
השירות ומכלל הישובים.
מתחילת נובמבר 2024 אהיה זמין בעין המפרץ בימים ב' ו-ד'. בימים א', ג' ו-ה' אני אעבוד
בחניתה מהמשרדים בכברי או איפה שיידרש. מתחילת 2025 אתחיל באופן מלא בחניתה, אני
מקווה כי זמן זה יספיק לעין המפרץ למצות את תהליך בחירת מנהל/ת הקהילה הבא ולבצע
חפיפה כנדרש.
אני מודה לכלל ממלאי התפקידים בהם אני מוצא שותפים, המעוניינים כולם בהצלחת
הקבוץ הקהילה והעסקים כאחד. אני מציע לכלל החברים לתת אמון בממלאי התפקיד,
לתמוך ואף להצטרף בנשיאה בנטל.
ימים שקטים לכולם,
תמיר

פרוטוקול הנהלת הקהילה מספר 17/2024 מתאריך 15.8.24

1. פרוטוקול 16 אושר
2. גלית ותמיר ברכו את **בר הראל** (בן ארוש) ו**רמי בר זיו** המסיימים את תפקידם בהנהלת הקהילה. ההנהלה הודתה לחברים על תקופה של 4 שנים בהם היו פעילים ומשמעותיים בתפקוד ההנהלה. ההנהלה מברכת את הנבחרים החדשים **אורגד פרייזר ורות מרדכי** ומאחלת להם תקופת פעילות פורה.
3. תמיר הציג את השינויים הצפויים במבנה הקומונה – העברת כל ענף הבגד לתוך המכבסה, התאמת החלק המתפנה עבור בית הספר אופק לשנה נוספת בגלל המלחמה. המימון רובו ככולו על ידי המועצה, הביצוע על ידי תשתיות עין המפרץ. התכנון תואם את החלטת הקבוץ להפוך את המקום בעתיד למגורים.
4. קורן הגיש בקשת הדיור הזמני לשפץ שני מבנים באזור האולפן – סלון הקומקום לשעבר (BH) ומבנה נוסף. הכוונה לאכלס דיירים תושבים בני הקבוץ בשכירות. לאחר דיון הוחלט לאשר על חשבון השקעות בשנה הבאה, כ-77 אש"ח.
5. המועצה האזורית מציעה לקבוץ להקצות מתחם לטובת מתחם לעסקים קטנים ומתחילים WEWORK. נדרש מבנה בגודל 350 מ"ר, ההשקעה בהתאמת המתחם על ידי המועצה, התפעול השוטף יבחן במשותף. סוכם כי המיזם חיובי. קורן ותמיר, יחד עם יפתח אמיר, יאתרו מבנה מתאים ויכינו תכנית מתאימה שתאושר בו. התכנון ובקבוץ.
6. שונות:
- 6.1 מכתב יורשים – החברים קבלו מכתב של מספר יורשים בטענה לקיפוח בהסדר השיוך. צוות השיוך ציין כי הוא מיישם את החלטות הקבוץ בהסדר מלא, שבוודאי אין בו צדק מוחלט אך משקף החלטה של רוב כמעט מוחלט מחברי הקבוץ. יחד עם זה הוחלט כי יוזמנו היורשים להשמיע דבריהם, על אף שמדובר בהחלטת אסיפה.
- 6.2 הוראות מרחביות לתב"ע 50 יח' – תמיר עדכן כי במסגרת התב"ע ל-50 יח' של מגרשי מגורים אנו נדרשים לאשר הנחיות מרחביות – אלו יהיו בדומה להנחיות המופיעות בתב"ע לכלל בתי המגורים. באחריות אביק.

- 6.3 מעורבות חברתית – תמיר עדכן כי התנועה והמועצה מנסים ליזום מהלך של מס' קבוצים "המחבקים" בסיוע לקבוצ מפונה – בצוות התנועה החלה לפעול ניצן שחף ודרך המועצה נפגש תמיר עם אייל רייז ונציגי חנייה. הדברים עדיין לא ברורים, אך הכוונה להרחיב את השורות של חברים המעורבים בנושא חשוב זה. תמיר ביקש כי הנושא יהיה בהובלת צוות המעורבות החברתית - רויטל לוי, שרון סיוון ותמיר. חברים נוספים המעוניינים מוזמנים לפנות לצוות ולהצטרף.
- 6.4 גלית דיווחה כי בכוונתה לפתוח סדנת מעורבות חברתית ומנהיגות, המיועדת לגילאי 30-50 פלוס מינוס, שמטרתה לחבר את קבוצת הגיל הזאת לנעשה בקיבוץ ואולי להצמיח משם מנהיגות עתידית. גלית ביקשה משמרת שתצטרף אליה להכנה והובלת הסדנא. כמו כן תיעזר בתמיכת המועצה.

פרוטוקול הנהלת קהילה מספר 18/2024 מתאריך 29.8.24

1. רוני ממשד מגל הציגה את דוח הביקורת בנושא מוכנות לשעת חרום. רוני ציינה את שיתוף הפעולה שהמשרד מקבל בנושאי ביקורת, וההתייחסות הרצינית בעין המפרץ. עלו נקודות חוזק רבות אך עלו גם נושאים לשיפור כמו – הגדרות תפקיד לצח"י, נוהל התפנות מהקבוץ במידת הצורך, מיפוי מקלטים וגנרטורים. הדו"ח יועבר להצגה בשיחת הקבוץ.
2. מספר יורשים של חברי קבוץ הציגו בקשה לפתוח בתהליך שיוך הדירות את סעיף גובה הפיצוי בגין דירה ממוצעת לקבוצת היורשים להם לא סומן מגרש. הנהלת הקהילה שמעה את אותם היורשים. עמדת צוות השיוך הוצגה על ידי תמיר, כי הצוות מיישם את החלטות השיוך על פי החלטות הקבוץ לא פותח לדיון החלטות אלו שהתקבלו ברוב גדול מאוד.
- הוחלט לשמוע את חוות דעת עורכי הדין בנושא לפני מתן תשובה ליורשים.
3. שונות:
 - 3.1 טכס זיכרון קיבוצי לאירועי ה-7.10 יוכן על ידי מנהלות התרבות יחד עם צוות יום הזיכרון.
 - 3.2 בית עלמין – קובי ג'אנו ביקש לסיים את תפקדו בוועדת האבלות.
 - 3.3 עלתה אפשרות מצד המשק לנצל אפשרות לגג סולארי על מנת לממן קירוי למגרש הספורט – קורן יבדוק התייחסות לנושא עם הצוות שעסק במגרש הספורט.
 - 3.4 חברים בהנהלת הקהילה מבקשים לקיים דיון על נושא חדר האוכל. קורן מסר כי נעשה במקום תהליך ויוכן דיון להנהלה.

פרוטוקול הנהלת קהילה מספר 19/2024 מתאריך 19.9.24

1. אושר פרוטוקול 18/2024
2. גלית הציגה מספר חברים ויועץ חיצוני לצוות האיתור לבחירת מנהל הקהילה. אושר להציג בפני השיחה חבר אחד יותר מהרשום בתקנון כנציג ציבור. יש לבחון את שילובו של קורן רביב בצוות כמשקיף בעל ידע, על אף שלא נהוג שאדם יבחר את המנהל שלו.
3. רמי הציג בקשה לחידוש הגינון בשביל הבנים לאחר תיקון השביל בהיקף של 100 אש"ח. סכום זה לא תוקצב בתוכנית ההשקעות. הכוונה במקום הדשא שהיה לייצר גינה שלא תדרוש השקעה רבה בגינון.
- הוחלט- לאשר כחלק מחידוש הגינה בפרויקט הדרכים בשכונה החדשה – רודוס מזרח תקציב בגובה חידוש דשא 60 אש"ח.

- 4.1 קורן עדכן כי בכוותנו להעלות לדיון נושא המשך פעילות באורווה
- 4.2 הוצגה חוות דעת של עו"ד בקשר לפניית יורשי חברים בהסדר השינוי – חוות הדעת מציעה שלא לפתוח דיון מחודש בנושא, היות שהתהליך לשיוך דירות ותהליכי הפרטה בכלל באים לייצר איזונים ולא "צדק מוחלט". אושר לקבל את חוות הדעת. סוכם כי תמיר ינסח תשובה למשפחות אותה יעביר לביקורת עו"ד.

פרוטוקול להנהלת קהילה מספר 20/2024 מתאריך 10.24

1. פרוטוקול 19/2024 אושר
2. תמיר עדכן כי הושלמה תוכנית המיגון במממ"ים וגידור, כפי שהוחלט בשיחת הקבוצה בתחילת הלחימה. נוספו גם ממ"דים לתאילנדים, ליד הרמוניה, וכן מספר מיגוניות על ידי המועצה או פיקוד העורף. צוות הכוננות ושאר הצוותים בצח"י מתפקדים ומתכנסים בהתאם לצורך - מודים לכלל החברים התורמים ומזמינים מתנדבים נוספים. זמן הלחימה בצפון לא ברור, ואנו פועלים במערכת החינוך והמערכות האחרות בהתאם להוראות פיקוד העורף/פיקוד הצפון.
- לבקשת חברים אנו מנסים לקדם "קבוצת רכישה" למי שירצה לנושא הממדי"ם בהוראת השעה – כל חבר יעמוד בעצמו מול הקבלן.
3. מאז תחילת מלחמת חרבות ברזל היו לא מעט משפחות של מפונים ששכרו דירה בעין המפרץ. אז הוחלט (תמיר וניצן) לאפשר דמי תושבות של 50% בלבד ע"ס 450 ₪ לאדם, ולאפשר שימוש בשירותים בקבוץ.
- מאחר והמלחמה מתארכת, מרבית השוכרים חיים היום בדירות יורשים. הוחלט כי מ-10.2024 לאחר שנה המחיר לדמי תושבות למפונה יהיה 600 ₪ לחודש, והם זכאים להנחות בשירותי הקבוץ, לא כולל ערבות הדדית וחינוך.
4. נרשמו מועמדים לריכוז ועדת תכנון – אילן שחף, ניצן שחף ובני ורקפת מורד (יחד). בני ורקפת הציגו עצמם, אילן הציג עצמו, ניצן לא הייתה בארץ (תמיר לא השתתף בדיון). הוחלט כי כל המועמדים ראויים וכולם יועמדו להצבעה בפני שיחת הקבוץ.
5. הנהלת הקהילה התבקשה לאשר נוסח מסמך למקרה ויידרש הקבוץ להעמיד הון עצמי עבור משמר המפרץ לצורך עסקת היוון קרקע - אושר.
- הוחלט גם לבדוק אם יש להביאה לדיון בשיחת הקבוץ (לא ברור מתי תתקיים אופציה זו).

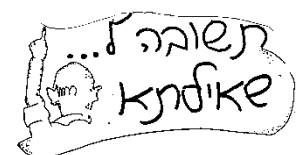
רשם : תמיר

שאלתא בעניין המשך עבודות שיקום שכונה

אזור מס' 2 בשדרוג תשתיות ידוע בהצפות קשות בימי החורף, אז מדוע מתחילים את העבודה ממש רגע לפני החורף ועליית מי התהום, שלא תאפשר רציפות בעבודות ואף קשיי גישה לבתים? בתודה למשיבים - שמעון להט

שלום, אנחנו עובדים לפי תוכנית עבודה מסודרת, הכוללת הגדרות שטח ובהתאם לכך תיקצוב לביצוע. הבעיה העיקרית היא מערכת הביוב. מקווים שנצליח לסיים את ביצועה בחלקים העמוקים לפני עליית מי התהום.

אריה

אזכרה ללין דפני ז"ל

חלפה שנה מאז אותו יום ארור. אנו מצרפים דברים שנאמרו באזכרה שנערכה ללין:

דבריה של אילאיל:

עברה שנה.

שנה שלמה מאז החיים התרסקו והתנפצו לאלפי רסיסים, וחושך גדול ירד על פני הארץ. שנה שהיא יום אחד ארוך שלא נגמר. יום שאין דרך להיחלץ ממנו. שנה שבה חקרנו, נברנו, חפשנו, שאלנו, פענחנו לאט לאט והרכבנו חלק מהפאזל. גילינו דברים ששום הורה בעולם לא צריך לגלות על הילדים שלו. התחקנו אחרי השעות והרגעים האחרונים שלכם, אחרי הזוועות ששום יצור חי לא צריך לעבור. רגעים מבעיתים שחונקים את הגרון, ומשתקים מרוב אימה וכאב. ועדיין, אני לא יכולה לתפוס שזה קרה. עדיין מחכה לך כל יום. שתחזרי. שהסיוט יגמר. מחכה לפגוש אותך ולחבק חזק ולא לעזוב. מחכה לבקש ממך אלף סליחות. ועוד. מחכה כבר לספר לך הכול. כמו שהיית אומרת לי "אמא, את לא מאמינה...". לינוש, את לא מאמינה. את לא מאמינה איך האחים שלך התבגרו בשנה אחת באין אחות בכורה. את לא מאמינה כמה רע ומפחיד ומייאש פה במדינה. את לא מאמינה איזה אנשים טובים, מוארים ונדיבים יש פה במדינה. את לא מאמינה לכמה לבבות קרני השמש הרכות והחמימות שלך הגיעו. בכל העולם. את לא מאמינה כמה אהבה ואור משתקפים בחזרה אליך ואלינו. את יודעת שהמילה שהשתמשתי בה הכי הרבה בשנה הזו הייתה כנראה תודה. כמה אירוני, בשנה הכי רעה וכואבת שהייתה לי בחיים. את לא מאמינה כמה געגוע יכול להיות כואב. כמה את חסרה. לינוש, אנחנו אוהבים אותך ונאהב אותך לעד. הדבר היחיד שמאפשר לנו לשרוד הוא האמונה שאת וזיו נמצאות במקום טוב יותר. בבקשה, אל תפסיקי לשלוח לנו סימנים. את עושה עבודה מדהימה עד עכשיו. אנחנו מבטיחים להמשיך לזכור, להנציח, להנכיח, להפיץ את האור שלך. קרן שמש.

דבריו של דורון:

לינוש נכדתנו האהובה, חלפה שנה.

הגעגועים, הזיכרונות, דמותך התמירה עם שמחת החיים, החיוך המקסים והעיניים החכמות החודרות ללב, מלוות אותנו כל שעות היממה. למרות שהזמן לא עומד מלכת, את מלווה אותנו בכל.

אזכרה ללין 17.10.24

הלילות מתארכים
כחושך צלמוות שעל פניכם
לא עוד יגיה השחר
מתארי קלסתריכם
תלי הקברים
ופני אוהבים שסועי נשמות
ישטוף באחת אור בוקר
שבור
ויהי ערב
ויהי בוקר
יום ארור

כתבה המשוררת מיכל סנונית

עונות השנה מתחלפות, ימים ארוכים של קיץ מתקצרים לימי חורף אפל וחשוך. דמותך המיוחדת מקושרת לציבור רחב של אהבות כנות, עמוקות וטוטאליות. אנחנו נשמור עם כל המשפחה הנפלאה להמשיך בחיים כשאת עמוק בלבנו תמיד. כל המדינה נמצאת המלחמה רב זירתית, עקובה מדם. טובי חיילנו הרוגים ופצועים. לנו, הסבים, נותר לדאוג ולהשתמש בממ"ד שבביתנו.

במרחב הציבורי מצטברים לזכרך ולזכר **עידן רז** אתרים מרגשים :

במתחם גן התומר המשפחה שתלה אקליפטוס ייחודי, בשם העממי "קשת בענן". בזכות טיפול מסור העץ נוסק לגבהים מפתיעים, ובכל בוקר סופג את הזריחה ובערב את השקיעה, עשיר בעלווה יפהפייה.

ב"שביל הבנים" הותיק והנאמן לצועדים הצבנו על גבי כיכר האבנים המשתלבות סלעי זיכרון, שנוספו לנופלי בנינו מהעבר. בטקס ביום הזיכרון, שאליו הוזמנו המשפחות וכל חברי הקיבוץ, חשפנו את הסלעים שלך ושל עידן, עם הכיתוב החרוט על אריחי הקרמיקה. הטקס היה מרגש, עם דמעות חונקות בגרון.

דיירים בשכונת מגורי ההורים יזמו בניית "פינת זיכרון" לזכרך, במקום שבו נהגת לעבור מדי יום בדרכך לחניית הרכבים. ברגישות רבה ובאהבה נערך טקס חניכת האתר.

בקריית מוצקין, מול מרפסת משפחת פרנקל - ההורים של **זיו**, "אחותך התאומה" – נרקם פרויקט גרפיטי בידי הצייר המוכשר **בנצי ברונפמן**, בעזרת אבא של **זיו ראובן** ואבא **יוגב** הכל יכולים, בו מופיעות שתיכן יפהפיות ושמחות. הפרויקט נחנך בנוכחות רבת משתתפים, בני משפחותיכם וחברים, עם הפרחת בלונים לבנים לשמיים. הכל בניצוחו של בנצי הכריזמתי.

יהלי אחיך החייל בסיירת גולני, מככב בתפקידי הדרכה. עם הזמן ומוחו החד והסקרן רכש ידע מקצועי חשוב ויקר בהדרכת חניכיו מהסיירת.

עדן אחיך הצעיר טס לקנדה הרחוקה עם קבוצת אחים שכולים, זרים לו, למחנה קיץ למשך כחודש ימים, אפילו ללא טלפונים! כולנו התגעגענו, ועדן בוודאי יותר מכולם, אך עמד בגבורה מול כל הקשיים. עדן, גם בהשראתך, מתאמן באדיקות לקבלת כושר גופני, ובנוסף מתחרה בכבוד עם יהלי ועילם מי יותר גבוה.

בקיבוץ שמרת, בבית הקפה המשפחתי **אלטו** בו עבדת, לין, בחריצות, ברצינות, במודעות ואחריות רבה, עד שהפכת לבת בית נערצת ואהובה. אלטו, בתיאום עם **אילאיל ויוגב**, התאימות את הסוכה ל"**סוכת לין**" עם עיצוב ייחודי, מקצועי, והרבה תשומת לב לפרטים קטנים משמעותיים.

לסיום : לינוש נכדתנו האהובה, עברה כשנה ואנחנו נשתדל להיות חזקים בשבילך, מאמינים שכך היית רוצה. נישא אותך בליבנו בגעגועים, בגאווה ואהבה לתמיד. נמשיך להגיע לבית הלעמין להתייחד איתך, וזיכרון דמותך יישאר איתנו לנצח.

לינוש היקרה שלנו, יש לך משפחה נפלאה, חזקה ונחושה להמשיך בחיים ולשמור אותך באהבה עמוק בלב לתמיד.

דבריו של יגאל:

חלפה שנה, שנה קשה, שנה איומה, שנה אכזרית לטבח הנורא בשבעה באוקטובר. שנה שלין לא איתנו.

כאב ענק, כאב מתמשך, כאב אובדן חיים. חיים שמחים, חיים מאושרים שנגדעו לפתע.

לין נכדתנו האהובה. טובת לב, נבונה, תמירה, ויפה.

שער ארוך גולש (שהיה תלתלי פז) וחיוך מקסים שחושף שיניים צחורות, כך לין צרובה בליבי יום יום שעה שעה.

אני מתגעגע עד אין קץ, כמה חסרה לי הנשיקה והחיבוק שלך.

בדרכך הקצרה שנגדעה לפתע השכלת ליצור קשרים עם חברים רבים ואוהבים. בכל מקום בו דרכה רגלך השארת חותם של צניעות, כישרון וזריזות עשייה. ואת כל כך צעירה, עדיין לא עשרים ושלוש. לין, פוטנציאל ענק שזה עתה התחיל לעצב דרכו בחיים הבוגרים. לעולם לא נדע לאן הייתה פונה דרכך. נשארנו עם הרהורים בלבד.

לפני כשנה התכנסנו במקום זה, גילוי מצבה. השמיים התכסו עננים שחורים, גשם החל לרדת, אנחנו עומדים תחת מטריות. מבעד לעננים השחורים פילחה לה דרך קרן שמש והיא כולה זוהרת. זו אני לין, כמו אמרה לנו, אני צופה בכס. קרן השמש יצרה בשמיים קשת מדהימה מאופק לאופק בשלל צבעים. כמה סימלי ומפתיע היה.

מידי בוקר - חורף, קיץ, אביב וסתיו אסתר ואני פוסעים בשבילי הקיבוץ. מפעם לפעם אנו פוקדים את בית הקברות להניח פרח, או סתם לשבת על הספסל להתייחד עם לין. לקראת הפסח פרחו פרחי האמריליס בגינתנו, פרח גדול יפהפה דמוי חצוצרה, לפרח גבעול עבה וחלול. צבעו ורוד עז. הצבע האהוב על לין בשנות נעוריה. שלא כמו בכל שנה אסתר קטפה השנה כמה פרחים, אותם הנחנו בצנצנת על הקבר הטרי.

הצבע הורוד הזכיר לי את לין. יום הולדת 12, לין בת מצווה, נסענו יחד לעיר האופניים נהריה לבחור אופניים חדשות. כשחזרה מסיבוב על זוג אופניים כסופות ומשוכללות אמרה, הן טובות אבל אני רוצה אופניים שצבעם "ורוד". לא שכנעתי אותה שהן טובות ומשוכללות. לעומת זאת רצונה העז של לין לצבע הורוד שכנע אותי, הרי זה יום הולדת שלה. כך חזרנו הביתה עם אופניים פשוטות וצבעם ורד. אופניים וורודות אלו ששמשו בשמחה את לין בשנות נעוריה, ותמיד חיוך על פניה.

אסתר ואני ביקשנו לראות את שהתחולל ביער רעים, "פסטיבל נובה" מקום בו פורחות הכלניות באביב ומכסות את השטח מרבדים אדומים. כיצד הפך מקום זה לפתע בסתיו לגיהנום אדום? אלפי פרחים צעירים רוקדים, וכל בקשתם לשמוח ולאהוב. לין נכדתנו האהובה רקדה שם, בכאב קורע לב קיבלנו את ידיעת האובדן הקשה. לין לא שרדה את הגהינום שהתחולל שם.

היום ביער רעים על אחד מעצי האקליפטוס מונצחת תמונתם של שתי חברות טובות, לין וזיו, זו לצד זו. אני מביט בתמונה, הגרון נחנק, העיניים דומעות, אינני מעכל ואינני יכול להכיל את גודל הטרגדיה. מסביבי פינות הנצחה רבות נוספות של מאות נרצחים, וזה מעצים את הכאב.

כבר שנה שהחגים השמחים הפכו עצובים. עצב גדול, לב קרוע על רצח ואובדן נכדתנו הבכורה. קשים עוד יותר הם חגי תשרי. ראש השנה, ברכת שנה טובה, ברכה שאיבדה משמעות. ימים נוראים, בקשת סליחה, היושב בראש הפירמידה עדיין לא ביקש, הוא כבר ממתין לחתימה טובה, בזכות מה?

שמיני עצרת, מתן תורה. יום שהביא עלינו אסון גדול שהמדינה לא ידעה כמותו. אינני שומר מסורת ואינני איש מאמין, שום בקשת סליחה כבר לא תחזיר את לין אלינו.

ברגש ובצניעות אופיינית כתבה אילאיל בשיר פרדה:
כל עוד אנחנו אוהבים אותך לא יוכל החושך לכבות את האור שלך. לין

נובמבר - נר זיכרון

נפטר 24.11.2005	שלו דב	נפטרה 29.11.1957	תאני פלה
נפטר 26.11.2005	עמית ישראל	נספתה 21.11.1970	ילון אשציה
נפטרה 30.11.2005	צימט הנה	נפטרה 13.11.1978	רשף חיה
נפטר 19.11.2007	צור לוי	נפטר 1.11.1983	ויטיס יהושע
נפטרה 24.11.2007	בר-זיו אהובה	נפטרה 11.11.1987	רון אסתר
נפטר 25.11.2007	קרויצר יאיר	נפטרה 29.11.1987	גלילי מרים
נפטרה 26.11.2007	עמית יפה	נפטרה 1.11.1992	בליזבלג רבקה
נפטר 12.11.2008	ברטשניידר פרץ	נפטרה 4.11.1992	עציוני אודה
נפטר 30.11.2009	רזנפלד אברהם	נפטרה 23.11.1992	אייזיק קלרה (אמא של מרטה ואליסיה)
נפטרה 5.11.2011	שלו פולה	נפטרה 18.11.1995	נשקס פועה
נפטר 25.11.2021	דורון רמי	נפטר 15.11.1999	לאופגרברן אשר

יהי זכרם ברוך

לשגיאה ועדו סלע והלה עידן

משתתפים בצערכם
עם נפילתו בלחימה של

גיא עידן ז"ל

שלא תדעו עוד צער
מכל בית עין המפרץ

למשה חורב

משתתפים בצערך
עם לכתו של אחיך

שאלתיאל ז"ל

שלא תדע עוד צער
מכל בית עין המפרץ

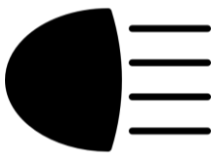
תזכורת:

החל מה- 1/11/2024 עד לתאריך 31/03/2025 **חובת הדלקת אורות**

ברכב בכבישים בין עירוניים ודרך מהירה.

חובה להדליק אורות בכדי לראות ולהראות בכביש על ידי
משתמשי הדרך האחרים.

קנס על אי הדלקת אורות – 100 ₪ ו-2 נקודות, סעו בזהירות.

בברכה,

מוטי סבג - קצין בטיחות בתעבורה

חגי תשרי, טעוני המחלוקות והעצב, חלפו עברו.
"החיים עוד לא חזרו למסלולם / הפצעים עדיין לא הגלידו / אולי זה יישאר כבר לעולם /
אולי צריך לתת לזה עוד זמן" (אריק איינשטיין).
למרבה הדמיון והסמליות עברנו משנת תשפ"ד (שופדנו) לשנת תשפ"ה (רמז לשפיות?
לשיפוי?).

למרות שאני חילוני לחלוטין, יש לי איזו תחושה של צורך בחשבון נפש. בהסתכלות על
השנה בטבלת אקסל – הטוב מול הרע, צריך גם לבקש סליחה, ויש לי גם מחשבות על העתיד
(לאו דווקא האישי שלי). קראתי המון סליחות בפייסבוק ובעיתונות, חלקן שיגרתיות, חלקן
מעניינות. נגעה לליבי אחת שכתב איש דתי (49) שחזר בשאלה, הוריד כיפה ונשאר נאמן
למסורת, לציטוט: "אני מרגיש שאנחנו צריכים לבקש סליחה מהדור הצעיר, הדור של ילדינו.
הגיע להם יותר מאיתנו. סליחה שלא הקמנו פה את חברת המופת שצריכה הייתה לקום.
סליחה שהשאירו לכם כל כך הרבה עבודה. כשתסיימו את המלחמה תחזרו עם קרדיט לשנות,
להוביל. אין דור שנלחם כמוכם מאז מלחמת העצמאות. תהיה לכם הזכות לדרוש שמעתה
והלאה זה ייעשה בדרך שלכם. אתם ספוגים בכאב חבריכם, וכשיסתיימו הקרבות אתם תיקחו
את המדינה הזאת למקום שבו היא צריכה להיות. בשש אחרי המלחמה אתם תקימו פה חברה
שפווה ומשגשגת, חברה שלא מתמכרת למריבות מיותרות, זו תהיה מדינה אחרת, זו תהיה
המדינה שלכם" (חנוך דאוס).

*אני קורא את הזכרים ומרגיש באופטימיות החמה הנושבת
מהם. ואכן זה נוגע באחת הדילמות שכולנו נתונים בהן היום:
האם המצב הנוכחי גורם לנו להיות יותר אופטימיים או יותר
פסימיים לעתידנו? באיזה מדינה נקווה שיחיו ילדינו ונכדינו?*

אני קורא את הדברים ומרגיש באופטימיות החמה הנושבת מהם. ואכן זה נוגע באחת
הדילמות שכולנו נתונים בהן היום: האם המצב הנוכחי גורם לנו להיות יותר אופטימיים או
יותר פסימיים לעתידנו? באיזה מדינה נקווה שיחיו ילדינו ונכדינו?
הפילוסופיה של הפסימיות מדגישה את תפקידו של היצר, התשוקה להישרדות מנצחת,
המאבק חסר השובע על משאבים, הרגש החזק, כמשפיעים עיקריים על קבלת החלטות.
שופנהאור, הפילוסוף האפל, ראה בכוח הרצון לשרוד ולהכניע את האחר – כוח חזק
מהאינטלקט. גם **פריד** חשב שהיצר והכוח שולטים באדם, ולכן הוא נידון לאינסוף מאבקים
ומלחמות.
האופטימיים מאמינים שהאדם הוא טוב מיסודו, וכי ההיגיון והידיעה שחיים ללא אלימות
עם שליטה בייצר ודחית סיפוקים ראשוניים יביאו החלטות לסדר יציב ומתגמל ולחיים טובים
יותר.
מחקרים בפסיכולוגיה מוצאים קשר בין בריאות נפשית, הערכה עצמית גבוהה
ואופטימיות.

יש גם המכנים עצמם אופסימיסטים, לטענתם ריאליסטים, בצדק או שלא, שלדעתם אופטימיות מסנוורת, יוצרת אשליות ומטשטשת את המציאות. למעשה, הם אומרים, הפסימיות היא האופטימית בכך שבפיקחונה היא מדרבנת את רפלקס ההישרדות. דעתי, הסובייקטיבית כמובן, שאותה אני אומר כדי לגרות את החשיבה, היא פסימית מאוד בטווח הקצר (כשנתיים). העם הזה, לפי מה שאני קורא, שומע, צופה, ברובו שטוף שנאה בינו לבין עצמו, וכן מלא בתשוקת נקמה והרג (מוצדקות במידה) וניקוי טריטוריות ערביות סמוכות.

כיון שכך, כשהרגשות האלה שולטים ואין ניסיון אמיתי וברור לתוכנית אסטרטגית עם מרכיב של משא ומתן, כולל המילה ה"גסה" שלום, צפויים חודשים ארוכים וקשים ביטחונית, כלכלית וחברתית.

לא מקרית היא מודעה גדולה באחד העיתונים: "שנה עברה, נראה שכבר התרגלנו לכאב, לקושי, למילואים בלתי נגמרים, לקללות על משפחות חטופות, לאזעקות, לחלוקה של כל דבר לימין ולשמאל, לפילוג, לאלימות מילולית, למטחים, לצעקות, לבוז, לשיח מפרק ורעיל, לאי נורמליות, ולפעמים אנחנו שוכחים שבכלל אפשר אחרת".

אני חושב שהשיח השולט הוא של עליונות יהודית אבסולוטית וזלזול בוטה ברצון הפלסטיני למקום עצמאי משלו, רצון שלא ייעלם. כן, אלה ימים פסימיים. נכון, "הנבואה ניתנה לשוטים", אבל אין אדם שאינו חושב על העתיד. זוהי תכלית הקיום והמשמעות וברור שלכל אחד הערכות ומחשבות על הצפוי לבוא. אגב, מספר אסטרולוגים (למי שמאמין קצת בניבוי הזה) שחזו באופן די מדויק ומפתיע את הצפוי לבוא בקיץ 2023, מסכימים בתחזיתם שהלוחמה תימשך לפחות עד מאי 2025, שהמשלה הזאת תמלא את ימיה ויבוא שינוי רק בבחירות הבאות.

לפי הסתכלותו על פראגמטי אפשריים של התפתחות, בעתיד ייווצרו פה תנאים של שלום וזו קיום אנכדינו בעוד כ- 50 שנה (אותר לחייד, לאחזק, להטיל ספק, להאמין...).

לחילופין, בטווח הארוך יש הרואים סיכוי טוב להמשך הקיום ואף שיגשוג המדינה (היו ימים של ספק כבד). העתידן רב הזכויות **פרופסור דוד פסיג**, שזה עתה פרסם ספר חדש, "האני העתידי", טוען שתהליך ההתעצבות וההתייצבות של מדינה חדשה, כמונו, לוקח עשרות רבות של שנים. לפי הסתכלותו על פרמטרים אפשריים של התפתחות, בעתיד ייווצרו פה תנאים של שלום ודו קיום לנכדינו בעוד כ- 50 שנה (מותר לחייד, לגחך, להטיל ספק, להאמין...).

היסטוריונים, המביטים בטווח ארוך של עבר והווה, רואים את **השלום** הפנימי בדרום אפריקה, את זה בין צרפת וגרמניה, בין אמריקה ליפן, בין העם היהודי והגרמני, בין הפרוטסטנטים והקתולים באירלנד, התורכים והיוונים בקפריסין, ישראל ירדן ומצרים, ומניחים שהסכמים כאלה עשויים להגיע גם עם הפלסטינים.

לפי סקרים אחרונים שפורסמו ב"הארץ" יש רוב (קטן) באוכלוסיית ישראל החושב שמלחמה היא פתרון גרוע ליישוב סכסוכים, למפסידים וגם למנצחים. במילים אחרות, שצריך היגיון וסובלנות יחסיים לקונפליקט בין אנשים ועמים כדי לחיות חיים טובים יותר באופן מוחלט.

צריך לזכור ולראות שגם הירושימה, ברלין ודרזדן (הייתי בכולן) שוקמו, והן אשכרה פורחות. אולי גם עזה תהפוך לסינגפור. אשרי המאמין. מי שמאמין באדם, כמוני, יאמין (למרות שההיסטוריה שלנו לא ממש איזה דבש מיוחד).

בחירת מנהל קהילה / עפר ארנון

נכתב בתאריך 20/10/24

אני חושבת, כמו אורי לויתן, שזה יהיה משגה לבחור עכשיו מנהל קהילה מקבוצ אחר, שאינו מכיר את חברי עין המפרץ, ורק להכיר אותנו יקח לו חצי שנה לפחות. מה עוד שגם מנהל התפעול אינו חבר קבוצ שלנו, ולא הגיוני שכל הצוות הניהולי של הקבוצ שלנו יהיה מבחוץ. גם לא הגיוני שתפקיד, שדורש התמסרות וזמן כמעט בלתי מוגבלים, שהצוות שנבחר לחפש מזכיר/ה מחברינו יתחנן לפני חברה - שלא הציעו עצמם לתפקיד - שיעשו לנו טובה ויסכימו, אחרי שיבקשו ויתחננו בפניהם, לקבל על עצמם את התפקיד כאילו הם עושים לנו טובה. זה תפקיד שדורש מאמץ וזמן רבים מאד מבעל התפקיד, ולא נכון לעשות אותו כטובה, אחרי מאמצי שכנוע מרובים לקבל את התפקיד המורכב הזה.

לסיכום דבריי: כל עוד המלחמה נמשכת אני מציעה שתמיר שחף ימשיך את תפקידו כמנהל קהילה. הוא תיפקד ברמה הגבוהה ביותר וברגישות מכסימלית, הנחה אותנו איך לנהוג עם כל הפגזה הקרובה לקיבוץ שלנו, וזה בדיוק מה שנדרש עכשיו - להנחות אותנו איך להתנהל בזמן ההפגזות באופן הרגיש, הסבלני, הנחוש והמסור שתמיר כיוון אותנו איך לנהוג ומה לעשות בזמן ההפגזה.

אני מציעה: עד הסיום המוחלט של המלחמה, כשהזהירות וההגנה על חיינו בראש דאגתנו, להשאיר את תמיר שחף כמנהל הקהילה ושימשיך לשמור עלינו כפי שעשה זאת עד כה: במסירות ורגישות מכסימלית. כי שמירה על חיינו בראש דאגתנו עד סיום המלחמה הארוכה הזאת.

תודות לפרננדו

פרננדו גלייזר סיים את תפקידו הנכבד כנהג בריאות, ובפייסבוק פורסמו כמה מילות פרידה מרגשות:

פרננדו היה לנו לעזר רב בשנים שהיה נהג בריאות - עשה את עבודתו במסירות, בצניעות, בשקט ובדייקנות, ובהתאם לכך קיבל הרבה שבחים וחיוזקים לאורך כל תקופת עבודתו. אני מלאה הערכה ואהבה על הנכונות שלו ושל אחרים לסייע ולתמוך בכל מי שנזקק. לי באופן אישי עשית חיים קלים - כל בקשה לנסיעה התמלאה במידי, ובחיוך! תודה גם לבת-עמי, שחלקה את פרננדו איתנו מייחלת לכולנו שנמצא במהרה נהג טוב לב וחובב כבישים כמעט כמו פרננדו.

שמרית

מילה טובה לפרננדו, "הנהג שלי" שפרש:

השנה התחלתי לנסוע בהסעות בריאות, ואפשר לומר שכמעט התמכרתי להן, שזה אומר כמה דברים אפשריים: או שהגעתי לגיל שאפשר, או שאני פוגשנית רופאים ידועה, עד שהפכתי ללקוחה כמעט מועדפת.

כך או כך - אני רוצה להודות לאיש שהסיע אותי בוקר, צהרים ואחרי, בבטחה, בנעימות ובהתמצאות מלאה. תמיד באחריות ובמחויבות לשעה הנדרשת, תמיד "כל יודע" ומכיר כל חור בחיפה ועכו, קריות, מפרץ ונהריה. לך, על שהיית לעיתים למושיע וגואל, קשוב לחלוטין לצרכי ולנוחיותי.

תודה גדולה לך ממני וגם מגלעד שאיתי, שאף הוא נדרש מעת לעת לשרותך, ותודה לשמרית שאפשרה לנו את השידוך הזה.

אורית רוה

לפני כ-3 חודשים החלטתי לסיים את תפקידי בניהול האורווה. אני רוצה להציג את דעתי האישית לגבי חשיבות המקום לקהילה שלנו, ללא קשר לעתיד שלי במקום – אם ובמידה יהיה כזה. בשנים האחרונות כ-30 ילדים ונערים מהקיבוץ בגיעו פעם בשבוע לשיעור רכיבה טיפולית, חלקם הפכו את האורווה למקום מפגש ערכי וחינוכי. עבור ילדים אלו האורווה הינה בית שני, ומהווה מקום משמעותי בפן החברתי והאישי. בנוסף אליהם, האורווה היוותה מקום חווייתי למשפחות מהקיבוץ, אשר הגיעו לבקר באופן קבוע.

בהסתכלות לעתיד – האורווה יכולה וצריכה להיות מקום פעיל ותוסס, המהווה מקום מפגש חברתי המשלב בתוכו חינוך לערכים, עבודה ואחריות. כל אלו מהווים המשך ישיר של הטיפול הרגשי הניתן ברכיבה הטיפולית. מניסיוני האישי, כנערה שגדלה באורווה, המקום היווה עבורי בית שני, והקנה לי ערכים לעבודה, נאמנות, מסירות ואחריות, ועיצב אותי למי שאני כיום.

בימים כמו אלו מתחדדת החשיבות של מקום המאפשר פורקן רגשי, תמיכה והכלה. הנערים של ימינו עברו – ועדיין עוברים – תקופות לא פשוטות, החל מהקורונה ועד המלחמה של היום. תקופות אלה מתאפיינות בחוסר יציבות, חוסר ביטחון אישי ומיעוט מפגשים חברתיים. אין לי ספק שתקופות אלה משאירות משקעים רבים בפן החברתי ומייצרות חרדות. מסגרת טיפולית זמינה הינה מכפיל כוח בקהילה בכלל, ובתקופות אלו בפרט. מבחינה כלכלית – בשנים האחרונות האורווה החזיקה את עצמה ולא היתה נטל העל הקהילה. בגרף הרווח יש שיפור ניכר משנה לשנה, וכבר בשנה האחרונה האורווה סיימה ברווח. הביקוש לרכיבה טיפולית גדול משמעותית מההיצע, ולכן ההכנסה בטוחה ויציבה. כולי תקווה שנראה את האורווה כמקום משגשג ופורח, כפי שצריך להיות.

מעוניינים להשתלב בהתנדבות משמעותית?

קול קורא למתנדבים ומתנדבות לליווי משפחות כואבות בתנועה הקיבוצית

בימים אלה התנועה הקיבוצית מקדמת גיוס של מערך מתנדבים ומתנדבות כדי לתמוך במשפחות ואנשים שנפגעו בקיבוצים בעקבות אירועי ה-7.10 ולאחריו.

אנחנו מחפשים - אנשים עם לב גדול למתן תמיכה ארוכת טווח למשפחות בניהול, ארגון, זיהוי צרכים וחיבור למענים.

אנחנו נותנים – ערבות הדדית, הכשרות מקצועיות בהיבטים של מיצוי זכויות, כלים לניהול משבר, דרכים וכלים לליווי משפחות ואנשים, היכרות, גיבוש צוות ועוד.

לשאלות ופרטים נוספים – סמדר גלבוע 052-4768753

נפילות ברחבי המשק

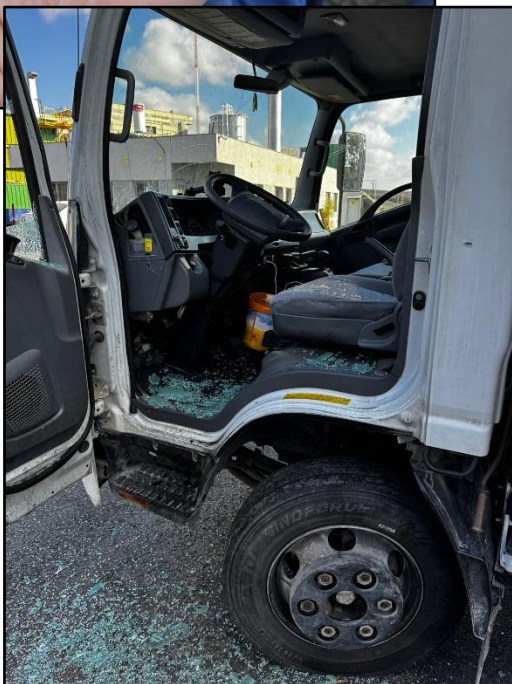
בעת אזהרה, כשהחברים מוצאים מקלט ב- ובכן – מקלט, מתקני המשק חשופים. עובדי המשק המסורים מספקים הצצה לפגיעות בשטח:

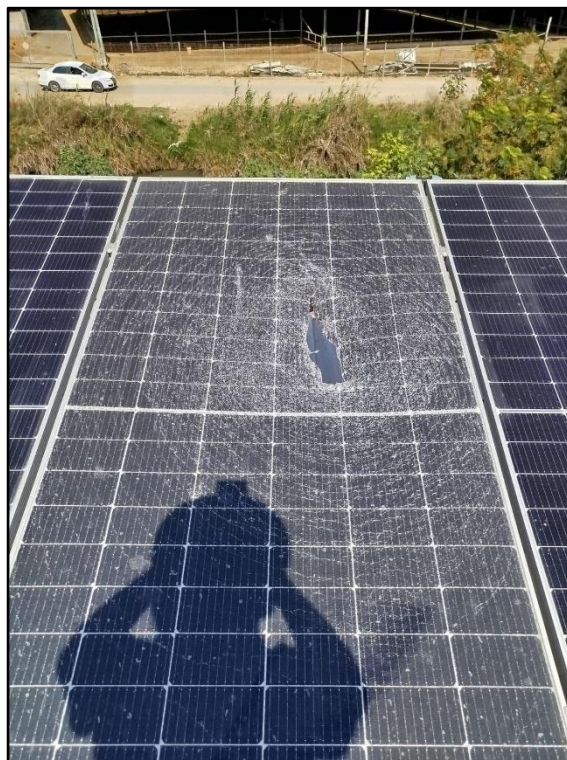
באטעים הושחתו עצי כחוצה אנפילות חלקי איירט. בתמונה – חלקים שנאספו ע"י הצוות:

באטעים נגרם נזק לגג – שרף הוחלף הקיץ.
בתמונה – דוגמא לרסיסים שהתפזרו בשטח:

בביו-אקולוגיה – בתאריך 12/10 בשעה 15:00 לערך
פגע טיל חיבאללה בשטח פתוח, כ-20 מטר מגדר
המפעל. מעוצמת ההדף והרסיסים נפגע רכוש – במלך
רק רכוש.

וכשהתותחים רועגים... אורית רזה כתבה בפייסבוק:

שתי נשים מן הקבוץ
יצאו לצלם צפורים בחוץ.
נשים בוגרות, חמדולילה
לא פוחדות מחזבאללה.
כשמזלן הטוב שפר
ובאמצע הבריכה,
עם להקת פלמנגוס
הן תפסו מיד שיחה.
צלמו והסתובבו להן
בנחת בין בריכות
והתרגשו מהמראות
מהצבעים והריחות.
ואז נשמע קול אזעקה
ומהקלאב- קר תוך חצי דקה,
קפצו והשתרעו על הברך הכואבת,
כי כידוע כבר נכתב ש...
"כשירים אני נשכבת"
ואל תזלזלו במעשה חברה
הן בנות שמונים, שלומית ומיה
ונשאר תיעוד מן האתחלתא
של פלמינגוס ופוצטא.

שמעתי שבחינוך החברתי... / עמר עמיד

שנה לא פשוטה עברה על כולנו... קיווינו כולנו לשנה החדשה שתהיה הרבה אחרת... שנה של שקט ושלווה, שהחטופים יחזרו והמפונים יוכלו לחזור חזרה הביתה. במקום זה מצאנו את עצמינו במבצע "חצי הצפון", ומאז אנחנו מתעוררים יום יום לנהלים וחוקים חדשים של פיקוד העורף – התגוננות, דריכות שכזו, וקצת הרגשה של Hold...

מצאנו את עצמינו מתמודדים מול מציאת חדשה שמצריכה המון גמישות, יוזמה, פתיחות ולקחת אחריות גדולה, מתוך ההבנה שיצירת שיגרה לילדים ולצוות ולהיות חלק מחבר-היחד הוא הכוח והחוסן הנפשי שכולנו כל כך צריכים בימים שכאלה.

מצאנו לנו כמה מקלטים ויצרנו בתחילה מפגשי הפגה. הצוות שהתגייס ומגויס נותן את ליבו ומיטב רעיונותיו כדי ליצור סביבה ושעות מפגש נעימים וטובים, תחת ההנחיות והנהלים שחלים עלינו.

מחלקת הילדים ונוער של המעוצה העשירה אותנו במגוון סדנאות במהלך חופשת סוכות, ואפשרו רגעי הפגה של משחק כדור, ריקודי טיקטוק, יצירה משחקי חברה ומלא צחוקים ודיבורים.

עברנו יחד את ציון השנה ל-7/10, עם מפגשי שיח, העלאת זיכרונות, פעילות לזכרם של עידן ולין שלנו. יצרנו את סמל החטופים בגדול על דשא חדר האוכל. ציינו גם את מותו של רן ק. - האיש והאגדה - בפעילות לזכרו - כהוקרת תודה על פועלו למען הילדים. דאגנו גם להרים כוס לשנה החדשה. אנחנו מקווים בכל ליבנו לחזור לימי שיגרה במרחבים, ימי ילדות ונערות פשוטה, שקטה ובטוחה.

כמה תודות לפני סיום:

♥ **לאלון פרטליס וצוות הנוי**, שמאפשרים לילדים לשחק כדורגל וכרגע לא לאפשר לדשא לבלב.

♥ **למשה דוידוביץ'**, שהתארח בסוכת המקלט שלנו במהלך חודש סוכות כאושפיזין, וענה על שאלותיהם של הילדים (תמונה בעמוד הבא).

♥ **לכם ההורים**, שסמכתם עלינו ושלחתם את הילדים והנוער למגוון הפעילויות בתקופה שכזו.

♥ **לילדים ולנוער שלנו**, שבאים בשמחה למפגשים החברתיים ומתנהלים בצורה בוגרת בזמן של אזעקות, נכנסים ישר למרחב המוגן ולומדים לחיות לצד השיגרה הלא נעימה שתפסה אותנו – גאים בכם על האחריות שאתם מראים ועל הבגרות להבין את מה שהכי נכון לעשות באותו רגע – לשמור על הביטחון האישי של כל אחד ואחת!!

♥ **לצוות החינוכי-חברתי שלנו** - תודה שלקחתם אחריות, שהייתם גמישים, יצירתיים ועם המון מסירות, אכפתיות ואהבה נתתם מענה חברתי רגשי לכלל ילדי המערכת.

♥ **ולמוסדניקים שלנו**, שידעו לבוא ולהביא את האנרגיות הנכונות בזמן ובמקום הנכון. זו זכות שיש לנו כזו מערכת, ועל כך רק הוקרת התודה.

מסיימת עם חיבוק ענק **לעבלה** היקרה ואהובה שלנו! מחבקים אותך ואת משפחתך, ומשתתפים בצערך הכבד על מותו של האחיין- מוחמד נעים. הכאב גדול והלב בוכה, שלא תדעו עוד צער. מכולנו: ההורים, הילדים, המוסדניקים והצוות כולו.

בשורות טובות, עמר

ילדים מספרים על חוויות מתקופת המלחמה

רותם בן ארוש-הראל: אחים שלי, ארז ואלה, הם מפחדים, ואז אנחנו פשוט הולכים לממ"ד. אני יודע מתי יש אזעקות, כמעט כל יום שמעתי את זה, אני עוקב. אני ממש מתגעגע לבית ספר אבל למרחב לא כי אני כל יום שם, פשוט כרגע הוא במקלט הדר. שם הכי כיף לשחק כדורגל, ואם יש יירוט מעלינו אנחנו רצים ממש מהר למקלט. תיכף חוזרים הזומים - אני לא אוהב, קצת קשה לי כי צריך לשבת מלא. אבל מכינים פינוקים בזום, זה כיף. לבית ספר אני מתגעגע אבל רק התחלתי. אז זה מוזר. אצטרך שוב להתאמן על רכיבה על אופנים עם ילקוט כי קצת שכחתי. אני מוסר לכם משפחות שיהיה לכם בטוח. אני כאן בטוח עם אמא שלי. יאללה, שיהיה לכם אחלה סופ"ש!

נבו בן אשר: "נפל לי טיל ליד הבית, אז ממש לא כיף. אבל בסדר, כיף במרחב, נפגשים עם חברים... מתמודדים".

נעמי רווה: מתגעגעת לסבים מרחוק ולכל המשפחה, אי אפשר ללכת לחגוג את החגים עם כולם.

איך זה להיות נער בתקופה הזו

עינן: קשה להיות נער בתקופה הזו כי אתה כל הזמן עם חברים בין מקלטים.

ענבר: מפחיד, בעיקר כי לכל מקום שהולכים יש פחד שיקרה משהו או שתהיה אזעקה. **מעיינן:** להיות נערה בתקופה הזו זה קשה עם כל החוסר שגרה והחרדה.

גל: מצד אחד זה לא פשוט, מצד שני אני מרגיש בוגר יותר ולומד להעסיק את עצמי ולשמור על קור רוח.

גלי נוריאל: מה שממש ישמח אותי שאני אדע שהחזירו את כל החטופים, כי דיי כבר. אני נהנית לישון עד מאוחר כי אין בית ספר. לפחות היה את הפעילות שוק קח תן שממש אני אוהבת. המצב מלחיץ בטח, גם מפחיד שאם תהיה אזעקה אני אהיה במיני... זה מפחיד אותי. מסיימת עם העובדה שאני אוהבת שיש את הזכות לחופש הביטוי, ואם היה אפשר הייתי מחליפה את ביבי.

טיול בסבבא - רמת הכובש ובית ינאי

ביום שני 4.11, יציאה בשעה 07:30

רמת הכובש: חלוקת הקבוצה לשתי קבוצות ומפגשים רצופים, בכל מפגש קפה ומאפה ושתייה קלה

1. מפגש עם האומנית בתיה סלומון - מפגש אירוח ייחודי המתקיים בבית משפחת סלומון בקיבוץ רמת הכובש.
 - נצפה בסרטון על הקיבוץ מיום הקמתו, המבוסס על קטעי ארכיון אותנטיים. ניתן להסביר ולהרחיב על הקיבוץ בהתאם לביקוש המשתתפים.
 - נכיר את ה"היסטוריה" הפרטית שלי מרגע שצונו ביישוב לאמי שתיוולד לה בת שתהיה פסנתרנית...
 - נקשיב לרסיטל לפסנתר העשוי מקטעי מוסיקה קלה, מוסיקה קלאסית פופולרית קצרה ושירים ישראליים.
 - נצפה בתערוכת תכשיטים פרי יצירתי (אמנות לבישה).
 - נשוחח על עיצוב, סגנון והסודות שמאחורי התאמת התכשיטים.
 - וכמובן – תהיה אפשרות לרכישה במחירים מוזלים למשתתפות האירוע.

2. סיור בארמון של מולי מולי שלופר, אמן ייחודי בעבודות מעץ, הקים בקיבוץ רמת הכובש, מקום הולדתו, ארמון מפואר ובו חי עם אשתו אופירה.
 - מולי אמן נדיר בעבודות מעץ, יצירותיו נעשות בשיטות עתיקות אשר למד מרבי אומן באיטליה ובאנגליה, וגם פיתח בעצמו שיטות עבודה ייחודיות.
 - יצירותיו של מולי מפארות את קירות הארמון ותקרותיו ובחדר השינה מיטת אפיריון מגולפת מעץ.
 - לצד היצירות פזורים ברחבי הארמון חפצי אומנות אותם אוספים מולי ואשתו מכל העולם.
 - הארמון פתוח לסיורים מאורגנים הכוללים מפגש אישי עם האמן ורב שיח המשולב בסיור בארמון. כמו כן, סיור מודרך בסדנת העבודה משולב במצגת המתארת את פרויקט "פריחת החיים" - מיצג תקרתי מגולף מעץ בעבודת יד, הכולל מאות פרחים, אשר ארך שלוש שנים.

בית ינאי – בהדרכת ארז גירון: ניסע לתוך הישוב בית ינאי נראה וילה שתתברר כאורווה לסוסים. נרד למצוק, נצעד לאורכו צפונה לכיוון חוף בית ינאי (הליכה קלה) נסביר איך נוצר המצוק והאיום שלו על הבתים בקצה המצוק, ונראה את שרידי המזח שבו עגנה אוניית האלטלנה. האוטובוס יאסוף אותנו מהחוף.

* ארוחת צהרים (עצמאית) בצומת בית ינאי * חזרה משוערת 16:00.
* עלות למשתתף: 145 ₪.

מאגף הבריאות / שמרית

במהלך חודש נובמבר אקיים מפגשים עם חברים העונים לתנאי זכאות של הסדר הסיעוד המעודכן. בפגישה נבדוק מחדש את ההשלמה, במידה ונדרשת מקרן הסיעוד בהתאם למקורות החבר.
כמו כן אפגש גם עם משפחות דיירי ביתנו, שכאמור, בהסדר המעודכן, זכאים גם הם לפיצוי מקרן הסיעוד.
אשמח לשיתוף הפעולה והסבלנות שלכם בתהליך זה

נופשים עם עמותת הוותיק בהרי ירושלים - מלון קיסר

שני לילות, שלושה ימים, 24-26/11/24
חצי פנסיון - כולל טיולים, מדריכה, אוטובוס וחובש צמוד
המחיר לאדם בחדר זוגי 1,527 ₪ בשלושה תשלומים. בהדרכת: נעמה לינדמן

היום הראשון 24.11.24:

- 06:00 - יציאה מנקודות האיסוף, עצירה לארוחת בוקר עצמאית.
- טיול רגלי משמורת המסרק, מערת בני ברית, תל כיסלון עד רמת רזיאל (כ-12 ק"מ, דרגת קושי בינונית) יש ירידה תלולה בדרך.
- הגעה למלון - קבלת פנים וחלוקת חדרים
- 18:30-20:00 - ארוחת ערב במלון

היום השני 25.11.24:

- ארוחת בוקר במלון (ניתן להכין כריך עבור הטיול)
- 8:30 - יציאה
- הליכה מיד קנדי דרך חרבת סעדים, דרך שביל המעינות לעין חנדק וירידה עד לחניון תחתון של סטף (כ-9 ק"מ, דרגת קושי בינונית - יש ירידות).
- הגעה למלון, ארוחת ערב ויציאה לסיור ערב (למעוניינים).

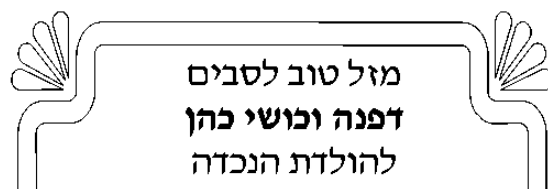
היום השלישי 26.11.24:

- 8:30 - יציאה מהמלון לאחר ארוחת בוקר
- הליכה משמורת המסרק, דרך רכס שיירות והמשלטים עד לשער הגיא (כ-8 ק"מ, דרגת קושי בינונית).
- ביקור בחאן שער הגיא (דרוש כרטיס מטמון).
- יציאה חזרה לצפון.

המסלולים והאתרים עשויים להשתנות לפי תנאי מזג האוויר והשטח. בבקשה הביאו כרטיסי מטמון. ציוד הליכה: נעליים גבוהות, מקלות הליכה, כובע.

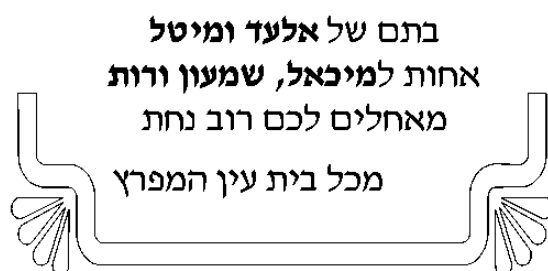
כל מצטרף צריך שיהיה לו ביטוח אישי שיכול לתת מענה במידה והמטייל נזקק לכך. אין למשרד שמבצע את הטיול שום אחריות ביטוחית, והמשתתף בטיול אינו יכול לפנות בתביעה כל שהיא.

לרישום: נעמה 054-7768344, מירב 050-5890612

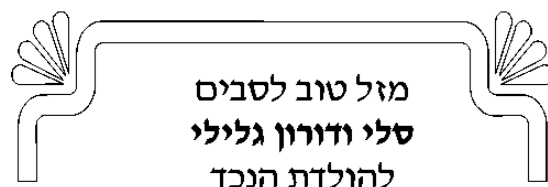

מזל טוב לסבים
דפנה ומושי כהן
להולדת הנכדה

יהודית

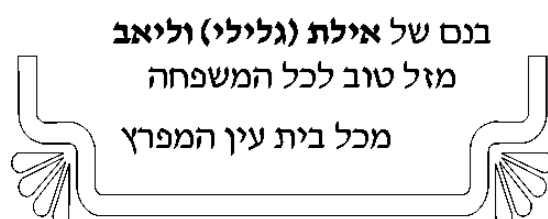

בתם של אלעד ומיטל
אחות למיכאל, שמעון ורות
מאחלים לכם רוב נחת
מכל בית עין המפרץ

מזל טוב לסבים
סלי ודורון גלילי
להולדת הנכד

נורי

בנם של אילת (גלילי) וליאב
מזל טוב לכל המשפחה
מכל בית עין המפרץ

דפתרבות

יום חמישי 07/11 ב-17:00 במקלט ריתמיקה - **חבורת זמר רב גילאית**.
כל אוהבי השירה, בכל הגילאים מוזמנים לבוא לשיר ביחד. עוד פרטים בהמשך.

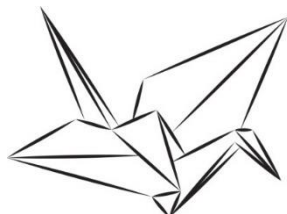
יום שישי 08/11 - **יצירת עץ קהילתי**

את היצירה הזו רצינו להתחיל בחג הקיבוץ.
חיזבאללה סידרו לנו דחיה קלה, ובשבוע הבא
אנחנו מתחילים.

על מה מדובר? את אחת מפינות הקיבוץ יקשט עץ
המורכב מעלים שמשפחות הקיבוץ יכינו מחימר.
בתחילת השבוע יפורסם קובץ בו תוכלו להירשם
בשעה שנוחה לכם, ולהגיע לסדנה של מירה כדי
ליצור עלה חימר שייצג את המשפחה שלכם.
זהו רק תחילת התהליך. נפרסם תאריכים נוספים
בהמשך כדי שכל המשפחות יוכלו לקחת חלק
היצירה הזו

עגורים של שלום

בשבוע שעבר התחלנו לקפל עגורי אוריגמי בתקווה לשלום

נשארו רק עוד 970 עגורים לקפל... אז החלטנו לאחד את
הפרויקט הזה עם הרצון להיות ביחד, ולכן בשבוע הבא ניפגש
בשעות הערב (20:30) במקלט. אנחנו נביא את היין, אתם את
הכיבוד וביחד נקפל, נדבר, נתאוורר ונבלה.
תאריך המפגש יפורסם בהמשך במקומי ובוואצאפ.

יש עוד אירועים על הפרק. בגלל המצב האירועים נקבעים בסמוך לתאריך שלהם ולכן,
עקבו אחרי הפרסומים שלנו בפייסבוק/ במקומי ובוואצאפ.

קצת בענייני תעבורה (בא לי) / מוכה

1. אז קודם כל – תודה לצוות התשתיות על העבודה החשובה בה הם עוסקים, ותודה גדולה ממשתמשי הכביש החופף לביתנו, בו היה מטרד של כמה שנים – בור בשולי הכביש שהיווה מפגע למכוניות. שוב תודה שהשכלתם סוף סוף למגר אותו.
2. רוצה להציע (הכל תלוי ברצון הטוב והרגישות של הנוהגים בלילה בשבילי וכבישי היישוב), שכל כלי הרכב יכבו אורות רק כאשר מולם באים הולכי רגל או רוכבי אופניים. כנ"ל גם קלנועיות וקלאב-קארים למיניהם. יש מספיק תאורת חצר, וניתן למנוע אי נעימות שנגרמת כתוצאה מהסינוור.